

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **J. U.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha

proti

žalovanému: **Magistrát města Zlína**
sídlem náměstí Míru 12, 761 40 Zlín

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nedoručení jeho rozhodnutí ze dne 17. 5. 2018, č. j. MMZL 040751/2018, sp. zn. MMZL-016480/2017-MS-PŘ-OOSA-695/2017, žalobci, a v neoprávněném evidování nedoplatku ve výši 3 500 Kč vzniklého na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2018, č. j. MMZL 040751/2018, sp. zn. MMZL-016480/2017-MS-PŘ-OOSA-695/2017, na osobním daňovém účtu žalobce

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce se ve včas podané žalobě domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nedoručení napadeného rozhodnutí, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Současně se žalobce domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající v neoprávněném evidování nedoplatku ve výši 3 500 Kč na žalobcově osobním daňovém účtu, který vznikl v souvislosti se zmiňovaným nedoručeným rozhodnutím, byl nezákonný. Žalobce se měl o nezákonných zásazích žalovaného dozvědět v druhé polovině listopadu roku 2018 doručením *Vyrozumění o výši nedoplatku ze dne 14. 11. 2018*.
2. Co se týče první části žaloby, žalobce spatřuje nezákonný zásah žalovaného v tom, že mu dosud nebylo doručeno rozhodnutí o přestupku (a nebylo řádně doručeno ani jeho zmocněnci). Ačkoliv byl žalobce v předmětném řízení o přestupku zastoupen zmocněncem, doručování z rozsahu plné moci vyňal, a proto měl žalovaný napadené rozhodnutí doručit přímo jemu. Jelikož se tak nestalo, jednalo se o nezákonný zásah, což dle žalobce vyplývá i z judikatury správních soudů. Pokud totiž účastníkovi není doručeno rozhodnutí, které bylo vydáno, je tím účastník řízení krácen na svém právu seznámit se s rozhodnutím a jeho důvody a podat proti němu řádný opravný prostředek. V projednávaném případě se navíc rozhodnutí stalo podkladem pro záznam o nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobce, a tedy podkladem pro vymáhání uložené pokuty a nákladů řízení.
3. Žalobce se z *Vyrozumění o výši nedoplatku* dozvěděl, že žalovaný částku ve výši 3 500 Kč eviduje jako nedoplatek na jeho osobním daňovém účtu. Byl tedy krácen na právu na to, aby o něm veřejná správa evidovala pouze údaje, které jsou v souladu se skutečností (zásada přesnosti). Ačkoliv žalobce údajný nedoplatek na výzvu žalovaného uhradil, a lze proto předpokládat, že žalovaný již tento údajný nedoplatek neeviduje, nic to nemění na tom, že k nezákonnému zásahu ze strany žalovaného došlo.
4. V této souvislosti se žalobce domáhá určení, že zásah v podobě evidování nedoplatku na jeho osobním daňovém účtu byl nezákonný. Pokud totiž žalobci nebylo předmětné rozhodnutí dosud doručeno, nemohlo se jednat ani o „nedoplatek“, neboť předmětné rozhodnutí nemohlo nabýt právní moci a zákon neumožňuje stanovit jeho předběžnou vykonatelnost.
5. Žalobce soud závěrem upozornil, že nesouhlasí se zveřejňováním jeho osobních údajů (ani právního zástupce) na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, a proto navrhl anonymizaci rozhodnutí v této věci.
6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud přikázal žalovanému do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku doručit žalobci rozhodnutí ze dne 17. 5. 2018, č. j. MMZL 040751/2018, a aby určil, že na základě napadeného rozhodnutí bylo evidování záznamu o nedoplatku ve výši 3 500 Kč žalovaným na osobním daňovém účtu žalobce nezákonné.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě podrobně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Co se týče plné moci, po úvaze na základě poznatků z výkonu odborné praxe dospěl k závěru, že je konstruována účelově ve snaze vnést do správního řízení procesní zmatek a vytvořit procesní past pro správní orgán a jím realizované úkony. Proto v projednávaném případě plnou moc ve smyslu omezení úkonu doručování zmocněnci neakceptoval. Žalovaný dále zdůraznil, že plná moc byla žalobcem předložena spolu s odporem proti příkazu, kterým mu byla uložena pokuta.
8. Následně se žalovaný podrobně vyjádřil k otázce zmocnění. Zmocněncem žalobce se stala společnost Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo, jehož statutárním orgánem (předsedou představenstva) byla společnost GOLDEN FALCON s. r. o., a dalšími členy společnosti DIGITAL CENTER s. r. o. a ONLINE MEDIA CENTER s. r. o. Z údajů v obchodním rejstříku ke dni 29. 11. 2017 žalovaný zjistil, že výše uvedené společnosti při výkonu funkce zastupuje J. P. Již v podaném odporu však chyběla jednoznačná identifikace osoby, která jménem zmocněnce odpor podávala. Navíc žalovaný při zasílání výzvy k odstranění nedostatků podání zjistil, že zmocněnec nedisponuje datovou schránkou, na adrese sídla se fakticky nenachází a ani zde nepřebírá písemnosti. Dospěl tedy k závěru, že zmocněnec měl, ve vazbě na uloženou plnou moc, její obsah a možnosti faktického doručování, jasnou snahu o procesní obstrukce a taktizování. Lze mít za to, že pokud by písemnosti byly doručovány přímo žalobci, byl by zmocněncem jistě namítán nesprávný postup správního orgánu. Žalovaný nijak nezpochybňuje právo účastníka správního řízení na zastoupení (a vymezení plné moci pouze pro určité úkony), nemůže však akceptovat procesní strategii, která byla postavena na zneužití procesního práva.
9. Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo, je dle žalovaného subjektem, o kterém se lze v rámci správního řízení domnívat, že má úmysl využívat nejrůznější procesní obstrukce, jakožto procesní strategii směřující k vyvinění zastupovaných klientů. Cílem je zatížit správní orgán nadbytečnými úkony a vyčkat na pochybení správního orgánu. Dle veřejně přístupných webových stránek družstva je jeho hlavním cílem zastupování klientů (řidičů) v přestupkovém řízení. Osoby spojené s tímto družstvem jistě musí být informovány o procesních právech a povinnostech účastníků řízení a dopadech konkrétních procesních úkonů do osobní sféry každé ze zastupovaných osob. Žalovaný proto postupoval tak, že nedal obstrukční strategii v dané věci prostor. Ačkoliv akceptoval právo žalobce na zastoupení v předmětném správním řízení, v situaci, kdy bylo možné doručovat přímo zmocněnci do datové schránky, tak tímto způsobem činil v souladu s § 34 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Navíc se nejednalo o situaci, v které by žalobce měl sám něco osobně vykonat, a proto žalovaný „Vyrozumění účastníka řízení o provádění důkazů“ doručil pouze zástupci. Stejně tak postupoval v případě doručování napadeného rozhodnutí, neboť tímto způsobem se dostalo do dispoziční sféry zmocněnce žalobce, který s ohledem na řádné zastupování v dané věci měl možnost podat odvolání řádně a včas. Jelikož se jedná o osobu, která účastníky přestupkového řízení standardně zastupuje, je si vědoma toho, jaká práva a povinnosti z doručení rozhodnutí plynou.
10. Tezi o zneužití procesního práva zmocněncem k dosažení marného uplynutí lhůty k projednání přestupku podporuje i situace vzniklá při vydání napadeného rozhodnutí (viz č. l. 73, 74, 75 a 76 správního spisu). Žalovaný zde zvažoval, zda napadené rozhodnutí zašle i samotnému žalobci, avšak vzhledem k tomu, že v průběhu řízení o přestupku byla datová schránka zmocněnce aktivována, žalovaný od tohoto úkonu upustil. Tento původně

zamyšlený postup nebyl vymazán z odůvodnění napadeného rozhodnutí, a proto žalovaný vydal „*Usnesení o opravě pod č. j. 066556/2018*“, z něhož jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí bylo zasíláno pouze do datové schránky zmocněnce a J. P. Ačkoliv zmocněnec o takovém postupu věděl, ničeho nenamítal.

11. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 6. 2018 a vykonatelnost byla vyznačena ke dni 21. 7. 2018. Protože pokuta nebyla ve splatnosti uhrazena, byla pohledávka předána k vymáhání. Co se týče *Výrozmění o výši nedoplatku*, žalovaný uvedl, že k realizaci exekuce pokuty nedošlo, neboť obdržel *Odvolání proti neoznámenému rozhodnutí* žalobce. Z procesní opatrnosti požádal vymáhací oddělení o zastavení vymáhání do doby, než bude o věci rozhodnuto odvolacím orgánem. Žalobce totiž v odvolání tvrdil, že o rozhodnutí nevěděl a nikdy mu nebylo nic doručeno. Odvolací orgán následně odvolání zamítl a současně neshledal důvody k provedení přezkumného řízení, jeho obnovu nebo vydání nového rozhodnutí. Žalovaný proto nemá za to, že by nedoplatek byl evidován na účtu žalobce neoprávněně. V dané situaci navíc vůči dotčené osobě nenastupují žádné penále či úroky z prodlení po dobu, kdy pokuta nebyla uhrazena. Bylo zjištěno, že ke dni 22. 11. 2019 byla úhrada pokuty provedena hotovostním vkladem.
12. Žalovaný dodal, že se žalobce domáhá zrušení pravomocného rozhodnutí právním nástrojem, který na projednávanou procesní situaci nedopadá. Pokud žalobce shledal napadené rozhodnutí kvůli vyznačené doložce právní moci nezákonné, pak byla právním prostředkem ochrany žaloba proti rozhodnutí, nikoliv žaloba domáhající se ochrany před nezákonným zásahem. Žalobce zvolil úmyslně nesprávný právní prostředek právní ochrany s cílem vygenerovat zisk a vyvolat nepřehlednou situaci v rámci předmětného řízení. Závěrem dodal, že žalobce zvolil nejsložitější cestu, jak danou věc vyřešit. Informaci o řízení bylo možné získat kontaktováním úřadu, popř. nahlížením do správního spisu.
13. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Jednání konané dne 24. 9. 2019

14. Na jednání se nikdo z řádně a včas předvolaných účastníků či zástupců nedostavil, jednáno tudíž bylo v jejich nepřítomnosti. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. K důkazu čtena listina *Výrozmění o výši nedoplatku* ze dne 14. 11. 2018 (č. l. 5 soudního spisu). Konstatován byl též obsah správního spisu Krajského úřadu Zlínského kraje sp. zn. KUSP 7289/2019 DOP, který si soud vyžádal.

IV. Posouzení věci soudem

15. Soud se v intencích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahů žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba není důvodná**.
16. V projednávané věci žalobce brojil jednak proti tomu, že mu nebylo řádně doručeno předmětné rozhodnutí žalovaného, jednak proti neoprávněnému evidování nedoplatku na jeho osobním daňovém účtu. Ke své ochraně zvolil žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též jen „s. ř. s.“), což odůvodnil četnou judikaturou správních soudů. O tom, že zásahová žaloba je v daném případě náležitým prostředkem soudní ochrany, měl však pochybnosti žalovaný. Zdejší soud žalobu vyhodnotil, v obou jejích částech jí považuje za přípustnou.

17. Co se týče nedoručení napadeného rozhodnutí, zdejší soud při posuzování přípustnosti zásahové žaloby vycházel zejména z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, ve spojení s rozsudkem ze dne 25. 6. 2015, č. j. 2 As 190/2014-52, č. 3289/2015 Sb. NSS, a rozsudkem ze dne 12. 7. 2018, č. j. 2 As 93/2016-139, č. 5557/2018 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Závěry výše citované judikatury lze stručně shrnout tak, že soudní ochranu cestou zásahové žaloby lze odeprít pouze tehdy, je-li dílčí procesní postup v rámci správního řízení či jiného komplexního postupu týkajícího se práv a povinností jednotlivce „procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení“. Doručení rozhodnutí takovým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení není. Zásadní důsledky pro účastníky řízení má nedoručení rozhodnutí již jen v tom, že bez jeho řádného doručení nemůže nabýt právní moci, což brání v provedení jeho soudního přezkumu k žalobě některého z účastníků. V případě absence jiných právních prostředků obrany proti nedoručení rozhodnutí ve smyslu § 85 s. ř. s. je proto zásahová žaloba přípustná. Z tohoto důvodu shledal zdejší soud přípustnou i žalobu v části určení, že zásah byl nezákonný, neboť neoprávněné evidování nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobce jistě lze typově podřadit pod vymezení zásahové žaloby dle § 82 a násl. s. ř. s.

IV.a) Skutkový stav

18. Soud ze soudního a správního spisu a po provedeném dokazování zjistil následující pro věc rozhodné skutečnosti.
19. Žalovaný Magistrát města Zlína, Odbor občansko-správních agend, vyzval žalobce jako provozovatele vozidla k uhrazení částky ve výši 1 300 Kč *Výzvou* ze dne 13. 2. 2017, č. j. MMZL 020697/2017, která byla žalobci doručena do vlastních rukou prostřednictvím držitele poštovní licence dne 17. 2. 2017. Žalobce na výzvu reagoval dopisem ze dne 24. 2. 2017, v němž sice nepopíral, že je provozovatelem vozidla, avšak za odpovědného za přestupek označil I. H. Jelikož žalovaný nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení vůči této osobě, vydal *Usnesení o odložení věci* ze dne 3. 11. 2017, č. j. MMZL 141101/2017. Následně vydal bez dalšího řízení *Příkaz* ze dne 3. 11. 2017, č. j. MMZL 141235/2017, určený žalobci za spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce prostřednictvím společnosti Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo (konkrétně jejího předsedy představenstva – společnosti GOLDEN FALCON s. r. o. zastoupené J. P.) odpor spolu s plnou mocí ze dne 24. 2. 2017, která byla udělena pro veškeré úkony spojené s předmětným správním řízením „*vyjma doručování písemností*“ zmocněnci Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo (dále též jen „zmocněnec“ nebo „družstvo“).
20. Jelikož odpor neobsahoval jednoznačnou a nepochybnou identifikaci osoby, která odpor za družstvo podávala, vydal žalovaný *Výzvu k odstranění nedostatků podání* ze dne 6. 12. 2017, č. j. MMZL 154982/2017 dle § 37 odst. 2 správního řádu. Při doručování výzvy zjistil, že družstvo nemá aktivovanou datovou schránku a na adrese sídla se nevyskytuje (viz č. l. 33 – 36 správního spisu vedeného pod sp. zn. MMZL-016480/2017-MS-PŘ-OOSA-695/2017). Na základě informací Service Desk České pošty ze dne 12. 1. 2018 (č. l. 40 citovaného správního spisu) žalovaný zjistil, že datová schránka družstva nebyla aktivována z důvodu nepřevzetí přístupových údajů, které byly zaslány osobě J. P. Jelikož družstvo nemělo aktivní datovou schránku a vyplynula pochybnost, zda si přebírá v místě sídla písemnosti, žalovaný zaslal *Vyrozumění účastníka řízení o provádění důkazů* (poučení

dle § 36 odst. 3 správního řádu) ze dne 31. 1. 2018, č. j. MMZL 014223/2018, jednak doporučeně prostřednictvím držitele poštovní licence družstvu, tak i do datové schránky předsedy představenstva s oprávněním zastupovat družstvo navenek, tedy společnosti GOLDEN FALCON s. r. o., jehož při výkonu funkce zastupoval J. P.

21. Napadené rozhodnutí, tedy rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2018, č. j. MMZL 040751/2018, sp. zn. MMZL-016480/2017-MS-PŘ-OOSA-695/2017, o přestupku žalobce dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, žalovaný zamýšlel dle původního textu (a rozdělovníku) z procesní opatrnosti zaslat i samotnému žalobci. Následně vydal dne 28. 5. 2018 *Usnesení o opravě* č. j. MMZL 066556/2018, v jehož rámci vypustil část textu odůvodnění rozhodnutí o doručování samotnému obviněnému. V průběhu správního řízení byla totiž datová schránka zmocněnce dodatečně aktivována. Napadené rozhodnutí, včetně usnesení o opravě, bylo doručováno pouze zmocněnci.
22. Dne 28. 11. 2018 bylo žalovanému doručeno *Odvolání proti neoznámenému rozhodnutí* podané prostřednictvím společnosti GOLDEN FALCON s. r. o., zastoupené J. P., jehož prostřednictvím žalobce brojil proti tomu, že mu rozhodnutí nebylo řádně doručeno, vůbec o něm neví a nikdy mu nic zasláno nebylo. Téhož dne žalovaný telefonicky požádal svůj právní odbor o zastavení vymáhání pohledávky. Interním sdělením ze dne 29. 11. 2018 bylo požadavku vyhověno. O odvolání rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje rozhodnutím ze dne 5. 2. 2019, č. j. KUZL-9053/2019, sp. zn. KUSP-7289/2019/DOP/Mu, tak, že jej jako opožděné zamítl. Doručování výhradně zmocněnci shledal procesně souladným se správním řádem, a napadené rozhodnutí považoval za řádně doručené dnem 4. 6. 2019. Jak soud zjistil z úřední činnosti, proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu žalobce nebrojil správní žalobou.
23. Jelikož žalobce obdržel také *Vyrozumění o nedoplatku* ze dne 14. 11. 2018, č. j. MMZL 145639/2018, současně podal nadřízenému orgánu žalovaného *Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti* ze dne 7. 1. 2019. Krajský úřad Zlínského kraje usnesením ze dne 4. 2. 2019, č. j. KUZL-7289/2019, sp. zn. KUSP-7289/2019/DOP/Mu, žádosti žalobce nevyhověl, tedy neshledal tvrzenou nečinnost žalovaného. Zastoupení zmocnitele s výjimkou doručování písemností označil jako procesní past.

IV.b) Právní hodnocení

24. Pokud jde o právní posouzení věci, tedy zda v projednávaném případě došlo k nezákonným zásahům nebo zda tyto stále trvají, soud považuje za vhodné nejdříve posoudit otázku, zda žalovaný v případě doručování napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem či nikoliv.
25. Z § 33 odst. 1 správního řádu vyplývá, že si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Odst. 2 písm. a) téhož zákona stanoví, že zmocnění může být uděleno k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení. Z § 34 odst. 2 správního řádu vyplývá, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.
26. Na tomto místě soud považuje za důležité rovněž shrnout judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se obdobnou námitkou ve skutkově obdobných případech již zabývala. V rozsudku ze dne 2. 8. 2017, č. j. 6 As 28/2017-45, kasací soud posuzoval obdobnou procesní strategii účastníka řízení, která byla rovněž postavena na tom, že

zástupce nebyl dle plné moci oprávněn k doručování písemností v rámci daného správního řízení. Takový přístup soud označil za čistě obstrukční a šikanózní s cílem vytvořit procesní past. Vycházel totiž mj. z premisy, že i kdyby správní orgán doručoval pouze účastníkovi řízení osobně, tento by ihned proti takovému postupu brojil s tvrzením, že došlo k porušení kogentního ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu. Viz blíže znění citovaného rozsudku: *„Nejvyšší správní soud v obecné rovině nezpochybňuje možnost účastníka řízení omezit plnou moc pouze na některé úkony (viz ustanovení § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu), na druhou stranu však nemůže aprobovat zjevně účelový postup, kdy účastník řízení si zvolí zástupce, o němž dopředu ví, že bude pro správní orgány nekontaktní, přičemž omezí plnou moc tak, aby z rozsahu zmocnění vyloučil doručování, a to vše v souladu se zjevnou obstrukční strategií; pokud by totiž správní orgány postupovaly jiným způsobem, tj. doručovaly by pouze stěžovateli osobně, ihned by stěžovatel zřejmě namítal, že ze strany správních orgánů došlo k porušení kogentního ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu, podle kterého ‚S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.‘ Nejvyšší správní soud proto tuto strategii označuje za zjevně zneužití procesního práva, kterému nemůže poskytnout právní ochranu.“*

27. Názorový rozpor nastal rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 9 As 390/2017-29. Soud dospěl k závěru, že § 34 odst. 2 správního řádu dopadá toliko na situace, kdy je účastník řízení zastoupen i pro účely doručování. V opačném případě nelze toto ustanovení uplatnit. Pokud tedy správní orgány v obdobných případech nepostaví na jisto, že se v případě takto typizovaného omezení plné moci jedná o obstrukční jednání účastníka řízení či nevhodné procesní taktizování, je nutné respektovat jeho dispoziční právo omezit rozsah plné moci, tedy vyjmout z něj doručování. K tomuto závěru soud dospěl i v rozsudku ze dne 8. 8. 2019, č. j. 9 As 184/2019-39: *„V projednávané věci měla stěžovatelka právo omezit rozsah plné moci a vyjmout z něj doručování, zvláště pokud si byla vědoma obtížné dostupnosti svého zmocněnce. Toto jednání jí nemůže být přičítáno k tíži, naopak obstrukční charakter by mohlo mít ustanovení nedostupného zmocněnce i pro záležitosti doručování, neboť tímto jednáním by došlo ke zpomalení řízení.“*
28. Krajský soud se v nyní projednávané věci, s ohledem na její skutkové okolnosti, přiklonil, i s vědomím výše uvedeného názorového rozkolu kasačního soudu, k argumentační linii uvedené v rozsudku č. j. 6 As 28/2017-45. Ztotožnil se tudíž (s drobnou výhradou) i s přístupem žalovaného, pokud aproboval závěr, že se v projednávaném případě jednalo o obstrukční procesní taktiku žalobce.
29. Soud předně nijak nerozporuje skutečnost, že se v případě § 34 odst. 2 správního řádu nejedná o normu kogentní. Shodně s výše citovanými rozsudky proto konstatuje, že se toto ustanovení uplatní pouze v případech, kdy je účastník zastoupen i pro účely doručování. Rovněž s kasačním soudem souhlasí v tom, že je vždy nutné posuzovat okolnosti konkrétního případu a zkoumat úmysl zmocnitele a zmocněnce při sepisování plné moci, aby mohl konstatovat obstrukční jednání ve správním řízení. Co však považuje za důležité zdůraznit je samotný smysl institutu zastoupení, které má účastníkovi řízení zejména usnadnit a zefektivnit postup v samotném správním řízení (např. poskytnutím pomoci v řízení, vyřizováním komunikace se správním orgánem, účastí na jednání apod.) Jistě si lze představit případy, v kterých by zmocnitel mohl vyžadovat doručování do vlastních rukou místo zmocněnce, a nelze tedy *a priori* nerespektovat dispoziční právo zmocnitele. Ostatně ani sám žalovaný a odvolací orgán nepopírali dispoziční právo

účastníka řízení omezit rozsah plné moci, nicméně v projednávaném případě shledali takový postup žalobce obstrukčním postrádající *ratio* či logické vysvětlení. Soud se s tímto odůvodněním ztotožnil. Lze si totiž jen stěží představit, že v případě zmocněnce, který ve správních řízeních o přestupcích dle zákona o silničním provozu standardně vystupuje jako zmocněnec pachatelů dopravních přestupků, bude mít legitimní zájem na omezení plné moci v rozsahu doručování. V projednávané věci tak lze na omezení rozsahu plné moci žalobce jednoznačně nahlížet jako na ujednání popírající samotný smysl zastoupení na základě plné moci ve správním řízení. Nelze si navíc nevšimnout, že nešlo o jedinou doručovanou listinu, ale o celý jejich sled. V případě, že by žalobce se svým zmocněncem („profesionálně“ se zabývajícím vystupováním za osoby obviněné ze spáchání přestupku) trvali na doručování toliko žalobci, nebylo nic jednoduššího, než žalovaného upozornit na skutečnost, že doručuje nesprávné osobě. Tak však nikdy učiněno nebylo a zmocněnci byly příslušné dokumenty fakticky doručeny. Nelze tak hovořit o tom, že by se nedostaly do žalobcovy právní sféry.

30. Postup žalovaného při doručování napadeného rozhodnutí proto soud neshledal nezákonným, jakkoli jej neshledal ideálním (z procesní opatrnosti mohl žalovaný samozřejmě zároveň doručovat i samotnému žalobci). V takovém případě však rovněž ani evidování nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobce nebylo z tohoto důvodu neoprávněné.
31. K nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů v rozsudku na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu zdejší soud uvádí, že právní zástupce žalobce v projednávané věci vystupuje jako advokát. Anonymizovat jména advokátů, daňových poradců či obdobných zástupců, kteří před soudem vystupují v rámci své profesionální činnosti, není nutné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012-29). Vystupování před soudem je totiž součástí jejich veřejného a profesního života, nikoli života soukromého, v němž by bylo třeba respektovat jejich soukromí, informační sebeurčení a osobní údaje. V případě fyzických osob (tedy i žalobce) je rozhodnutí anonymizováno (viz blíže např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35: *„Smyslem anonymizace je tedy ochránit soukromí, informační sebeurčení a osobní údaje těch aktérů, kteří v soudním řízení a poté v soudním rozhodnutí vystupují jako soukromé osoby, ať už jako účastníci, svědci či v podobném postavení. Jejich soukromí je prolomeno pouze při samotném veřejném vyhlášení rozsudku, jak striktně požaduje čl. 96 odst. 2 Ústavy, následně už je však jejich soukromí chráněno právě anonymizací.“*).

V. Závěr a náklady řízení

32. Na základě shora uvedeného soud žalobu dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
33. O náhradě nákladů řízení pak soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. září 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu